

עמ"ת 29118/06/16 - דור עובד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 29118-06-16 עובד(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט כרמי מוסק
העורר	דור עובד (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים בתיק מ"ת 20451-06-16 (כב' השופטת סגנית הנשיא, חגית מאק קלמנוביץ) מיום 9.6.16 לפיה הורה בית משפט השלום על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת אגרופן לפי סעיף 186 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. אין מחלוקת כי העורר רכש בחנות שנקראת הבולשת "ספיי שופ" ברח' איבן גבירול בתל אביב מוצרים שונים. משם המשיך בדרכו והגיע לשדרות הראל במבשרת ציון, שם נערך עליו חיפוש על ידי שוטר ובכליו נמצאו אקדח גז מדמיע בעל שני מכלים, משקפי עזר לראייה מאחור, סוללה ומכשיר המשמש לעיוות הקול, כמו כן נמצא המכשיר לגביו נטען על ידי המשיבה כי הוא אגרופן. לעומת זאת העורר טוען כי אין מדובר באגרופן כלל ועיקר, אלא במעין ידית פלסטית אותה ניתן לאחוז ביד ולהשתמש בה לצורך הגנה עצמית כאשר מטרתה להכות ביריב אולם אין בכוחה לגרום חבלה כלשהי.

4. בית משפט השלום קבע כי המכשיר הוא בגדר אגרופן. לעניין זה הפנה בית משפט השלום לע"פ (באר-שבע) 9058-10-11 מדינת ישראל נ' יארוסלב מזריאני. באותו עניין בחן בית המשפט המחוזי בבאר שבע את השאלה אם כלי מסוים שנתפס ברשות אדם הוא אגרופן. בית המשפט קבע שלושה מבחנים: פרשנות לשונית, תכלית החקיקה, ומבחן השימוש. באשר לפרשנות הלשונית, הסתמך בית המשפט המחוזי בבאר שבע על ההגדרה במילון אבן שושן, תוך שהוא מדגיש כי בסעיף 186 לחוק העונשין, לא נקבעה הגדרה לאגרופן בניגוד לסכין. במילון אבן שושן נאמר כי אגרופן הוא נשק קר, מכשיר המורכב

על אצבעות היד כשהן קמוצות, כדי להכות ולפצוע בו. נשק קר הוגדר ככלי נשק הפוגע וממית על ידי דקירה וחבטה, כגון סכין, פגיון, אלה, אגרופן. בית המשפט סבר כי אין כל נפקות לחומר ממנו עשוי האגרופן, אלא מדובר בהגדרה פונקציונאלית. בית המשפט קבע כי במידה ומדובר בכלי שמיועד להכות ולהעצים את המכה והוא מתאים לתיאור שבהגדרה במילון אבן שושן, הרי על פי הפרשנות הלשונית, יש לראות בכלי זה אגרופן.

באשר לפרשנות התכליתית סבר בית המשפט כי תכליתו של האגרופן היא לצורך תקיפה ועל כן במידה ומדובר במכשיר שמורכב על אצבעות כף היד, ברור כי המטרה היא לתקוף את היריב ומכאן שהחזקת אגרופן ברשות הרבים מלמדת על כוונה לתקוף באמצעותו אחרים.

5. באשר למבחן השימוש, קבע בית המשפט כי יש לבחון את השימוש שניתן לעשות במכשיר ובמידה והוא מיועד לתקיפה, ובהצטבר המבחנים האחרים, ניתן לקבוע כי מדובר באגרופן.

6. כאמור בענייננו קמה מחלוקת האם המכשיר שנתפס אצל העורר הוא אגרופן. לצורך כך הוצגו לפניי תמונות המכשיר. מעבר לכך נגבתה הודעה מבעל החנות שמכר לעורר את המכשיר, וממנה עלה כי מדובר ב"הנד שוק" שהוא אינו אגרופן לפי דעתו של בעל החנות. מעבר לכך לא הובאה לפניי ראיה כלשהי, כך גם אין ראיה כזו בתיק החקירה באשר למהותו של המכשיר, ייעודו, השימוש שניתן לעשות בו, והאם הוא מסוגל לחבול באדם כפי שניתן לעשות באמצעות אגרופן רגיל. ניתן לומר כי המכשיר אינו עונה באופן מלא על ההגדרה במילון אבן שושן, שכן הוא אינו מיועד להלבשה על אצבעות כף היד, אלא הוא נראה כמעין ידית מעוגלת אותה ניתן להחזיק ביד כאשר מצידה האחד יש מעין חלק מחודד ומהצד השני שני הקצוות מתעקלים.

7. באין בידי בית המשפט כלי ראייתי באשר למהות המכשיר, ניתן לטעמי בשלב זה וכדי לעמוד על טיב המכשיר לעיין בפרסומים במרשתת באשר למכשיר והשימוש שנעשה בו. עיון שכזה מעלה כי מדובר במכשיר שמתואר ככלי הגנתי כדי להכות ביריב אולם נאמר באופן מפורש כי אין באפשרות המכשיר לגרום לחבלה חמורה. ניתן ללמוד כי מדובר במכשיר אותו אווזים ביד, ואמצעותו מכים ביריב כדי להלום בו בעצמה. עוד יאמר כי על הקופסא בחנות היתה רשומה גם המילה אגרופן ועל פי הודעת בעת החנות העורר ביקש את האגרופן אם כי בעל החנות מסר בהודעתו שהסביר לעורר כי המכשיר אינו אגרופן. אמירה זו נותרה לא ברורה, וללא הסבר מניח את הדעת מדוע נרשם כי מדובר באגרופן אם המכשיר אינו אגרופן.

8. עולה ספק אם ניתן לראות במכשיר זה כאגרופן לאור ההגדרה הלשונית כשלעצמה. יחד עם זאת ברור כי תכליתו של המכשיר היא להכות ביריב ולהעצים את המכה. מכאן שעל פי הפרשנות התכליתית כפי שהציע בית המשפט המחוזי בבאר שבע, יש לראות במכשיר זה כאגרופן. סבורני כי הואיל ואנו נמצאים בשלב של בקשה למעצר עד תום ההליכים, אין זה המקום להכריע עתה אם מדובר באגרופן, די בכך כי מדובר במכשיר שנועד להגנה עצמית כפי שהעורר עצמו הודה בחקירתו. ברור כי ההגנה העצמית יכולה להיעשות באמצעות מכשיר זה רק על ידי החזקתו ביד והכאת היריב באמצעותו כדי להמם את היריב או

לגרום לו כאב עז.

9. לפיכך יש להניח בשלב זה כי מדובר באגרופן.

10. במסגרת הערר העלה העורר טענות נוספות באשר לאופן בו עוכב והאופן בו בוצע עליו חיפוש. לדבריו נטען לפניו על ידי השוטר בכזב כי ארע שוד באזור ועל כן יש לערוך עליו חיפוש, כי הוא בגדר חשוד וכי מדובר בחיפוש פסול. לטעמי עניין זה יש לברר במהלך הדיון בתיק העיקרי. דברים אלה יפים גם לגבי הטענה כי העורר נתפס כאשר המכשיר ארוז והוא בדרכו לביתו.

11. יתרה מזאת, כאמור, על העורר נמצא אקדח עם שני מכלי גז, וציוד אחר שכולו נרכש באותה חנות. בית המשפט סבר כי יש באלה לתמוך בסברה שמטרתו של העורר ברכישת הציוד האמור והחזקתו הייתה בלתי כשרה, ונועדה למטרות פליליות. העורר מסר הסבר שונה וטען כי מדובר בציוד שקנה להגנה עצמית, או כדי לשבש את קולו כתעלול. נראה לי כי גם עניינים אלה ראוי שיתבררו בהליך העיקרי. יחד עם זאת, מקובלת עליי עמדת בית משפט השלום כי הימצאותם של פריטים אלה על העורר, מעלה סברה כי הם נועדו לצורך עימות כלשהו אותו צפה העורר, גם אם מדובר בהגנה עצמית. כטענתו. אומנם, לגבי יתר הפריטים שנמצאו ברשות העורר לא חל איסור כלשהו להחזיקם, או לרכשם. אולם שעה שמדובר במספר פריטים שנרכשו יחד בצירוף אותו מכשיר שבשלב זה יש להניח כי מדובר באגרופן, מעלה הדבר חששות וחשדות באשר לכוונותיו של העורר.

12. לפיכך יש לקבוע כי הראיות שבתיק החקירה הן בגדר ראיות לכאורה להוכחת האישום שבסעיף 186 לחוק העונשין.

13. דומה כי אין מחלוקת לגבי מסוכנותו של העורר, וזאת לאור עברו המכביד והעובדה כי בעבר עבר עבירות אלימות ועבירות דומות, ואף ריצה עונשי מאסר במשך תקופות שאינן קצרות.

14. לעניין חלופת מעצר, נראה לי כי הבעייתיות שבראיות כפי שפרטתי לעיל, היה ראוי לבחון חלופת מעצר על ידי הפניית העורר לקבלת תסקיר מעצר, דבר שבית משפט השלום נמנע מלעשותו, משסבר כי יש להורות על מעצרו של העורר ללא תסקיר.

15. לפיכך יש לשנות בענין זה את החלטת בית משפט השלום, ועל כן אני מורה כי יערך תסקיר מעצר בעניינו של העורר. התסקיר יופנה לבית משפט השלום. לאחר שיינתן התסקיר, יקבע בית משפט השלום מועד נוסף בו יערך דיון לגבי אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר אם בכלל.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ו, 16 יוני 2016, במעמד הצדדים.

כרמי מוסק, שופט